

Europeiska
unionens råd

Bryssel den 10 september 2020
(OR. en)

10678/20

FISC 179
ECOFIN 791

FÖLJENOT

från:	Ilze JUHANSONE, Europeiska kommissionens generalsekreterare
inkom den:	19 augusti 2020
till:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekreterare för Europeiska unionens råd
Komm. dok. nr:	COM(2020) 383 final
Ärende:	RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET om genomförandet av rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt påverkar den inre marknadens funktion, ändrat genom rådets direktiv (EU) 2017/952 om ändring av direktiv (EU) 2016/1164 vad gäller hybrida mismatchningar med tredjeländer

För delegationerna bifogas dokument – COM(2020) 383 final.

Bilaga: COM(2020) 383 final

Bryssel den 19.8.2020
COM(2020) 383 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

om genomförandet av rådets direktiv (EU) 2016/1164 av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt påverkar den inre marknadens funktion, ändrat genom rådets direktiv (EU) 2017/952 om ändring av direktiv (EU) 2016/1164 vad gäller hybrida mismatchningar med tredjeländer

1. Inledning

I rådets direktiv (EU) 2016/1164¹ av den 12 juli 2016 om fastställande av regler mot skatteflyktsmetoder som direkt inverkar på den inre marknadens funktion i dess ändrade lydelse enligt rådets direktiv (EU) 2017/952² av den 29 maj 2017 om ändring av direktiv (EU) 2016/1164 vad gäller hybrida mismatchningar med tredjeländer (nedan kallat *direktivet mot skatteflykt*), fastställs EU-åtgärder för att ta itu med de vanligaste formerna av aggressiv skatteplanering genom fastställande av miniminormer som ska införlivas i lagstiftningen om bolagsskatt i alla medlemsstater.

Direktivet mot skatteflykt garanterar en minsta skyddsnivå för alla medlemsstaters skattebaser, en enhetlig och konsekvent strategi mot skatteflykt på hela den inre marknaden och ett samordnat genomförande på EU-nivå av vissa av rekommendationerna i OECD:s och G20:s initiativ mot erodering av skattebasen och flyttning av vinster (Beps). I direktivet mot skatteflykt föreskrivs åtgärder inom fem olika områden, som medlemsstaterna är skyldiga att genomföra: räntebegränsningsregeln, utflyttningsbeskattning, regeln om kontrollerade utländska bolag, regeln om hybrida mismatchningar och den allmänna regeln mot missbruk.

1.1. Tidsramarna för införlivandet

De huvudsakliga³ kraven i tidsplanen för införlivandet av direktivet mot skatteflykt är följande:

Åtgärd	Tidsfrist för införlivande	Tillämpningsdatum
Räntebegränsning, den allmänna regeln mot missbruk och regeln om kontrollerade utländska bolag	31 december 2018	1 januari 2019
Utflyttningsbeskattning, hybrida mismatchningar (förutom omvända hybrida mismatchningar)	31 december 2019	1 januari 2020
Omvända hybrida mismatchningar (med tredjeländer)	31 december 2021	1 januari 2022

1.2. Rapporten

Enligt artikel 10 i direktivet mot skatteflykt ska kommissionen utvärdera genomförandet av det direktivet, särskilt bestämmelserna om räntebegränsning, senast den 9 augusti 2020 och rapportera till rådet om detta. Genom undantag ska bestämmelserna om hybrida mismatchningar utvärderas av kommissionen senast den 1 januari 2022.

Denna rapport är det första steget i utvärderingen av inverkan av direktivet mot skatteflykt och ger en översikt över genomförandet av de tidigast tillämpliga åtgärderna enligt direktivet

¹ EUT L 193, 19.7.2016, s. 1.

² EUT L 144, 7.6.2017, s. 1.

³ I artikel 11.6 i direktivet mot skatteflykt föreskrivs ett undantag med avseende på räntebegränsning (närmare uppgifter finns i avsnitt 2.1) för vissa medlemsstater. I artikel 11.4 föreskrivs ett visst undantag för Estland när det gäller utflyttningsbeskattning.

mot skatteflykt (räntebegränsning, den allmänna regeln mot missbruk och regeln om kontrollerade utländska bolag) i medlemsstaterna⁴. Nästa steg kommer att bestå av en omfattande utvärderingsrapport av åtgärderna enligt direktivet mot skatteflykt, inklusive en översikt över genomförandet av de åtgärder enligt direktivet som inte ingick i denna rapport.

2. Beskrivning av åtgärder, inklusive alternativ och vissa tillvägagångssätt som medlemsstaterna kan tillämpa

Viss valfrihet är tillåten vid införlivandet av åtgärderna i direktivet mot skatteflykt. Eftersom direktivet mot skatteflykt är ett direktiv som innefattar miniminormer får medlemsstaterna dessutom föreskriva mer restriktiva regler i sin nationella lagstiftning för införlivande av direktivet mot skatteflykt än vad som anges i direktivet självt, förutsatt att dessa åtgärder är förenliga med de grundläggande friheterna på den inre marknaden. I detta avsnitt ingår även en översikt över mer anmärkningsvärda fall där medlemsstaterna har infört striktare åtgärder i sin nationella lagstiftning.

2.1. Räntebegränsningsregeln

Räntebegränsningsregeln (artikel 4 i direktivet mot skatteflykt) begränsar avdragsrätten för skattskyldigas överstigande lånekostnader (netto) till 30 % av den skattskyldiges beskattningsbara vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA). Medlemsstaterna kan utöver denna regel även använda riktade regler mot koncernintern lånefinansiering, såsom regler om underkapitalisering.

Medlemsstater kan överväga den övergripande ställningen för företagsgruppens samtliga subjekt i medlemsstaten, inbegripet ett system med beskattning av subjekt separat, och kan tillåta överföring av vinster eller räntekapacitet mellan subjekt i en företagsgrupp, vid tillämpning av regler som begränsar ränteavdraget.

Enligt direktivet mot skatteflykt, genom undantag från artikel 4, får medlemsstater som vid tidpunkten den 8 augusti 2016 har nationella riktade regler för att förebygga risker för erodering av skattebasen och flyttning av vinster som är lika effektiva som den regel om räntebegränsning som fastställs i artikel 4, tillämpa dessa riktade regler fram till utgången av det första hela beskattningsåret efter dagen för offentliggörandet, på den officiella webbplatsen, av överenskommelsen mellan OECD-medlemmarna om en miniminorm för Beps-åtgärd 4, dock längst till och med den 1 januari 2024.⁵

a) Nivå på avdragsrätten för överstigande lånekostnader i förhållande till vinst före räntor, skatt, av- och nedskrivningar (EBITDA)

Medlemsstaterna får sänka gränsen till under 30 % om de vill.

⁴ Eftersom Förenade kungariket inte ingår i EU vid denna tidpunkt ingår inte Förenade kungarikets genomförande av direktivet mot skatteflykt i denna rapport. Förenade kungariket var en del av EU då direktivet mot skatteflykt antogs och fram till utgången av övergångsperioden för utträdet är direktivet fortfarande tillämpligt i Förenade kungariket.

⁵ Mer information finns i avsnitt 4.3.

b) Tillämpning av miniminivån eller safe harbour-tröskelvärde, dvs. full avdragsrätt för överstigande lånekostnader upp till ett tröskelvärde

För att minska den administrativa börda och den börda när det gäller efterlevnad av lagstiftningen som reglerna medför, utan att påtagligt minska deras ändamålsenlighet, föreskrivs i artikel 4 att det står medlemsstaterna fritt att tillåta en s.k. safe harbour. Denna kan uppgå till ett fast belopp på 3 miljoner euro i avdragsgilla överstigande lånekostnader, oavsett avdragsgränsen baserad på EBITDA-förhållandet. Medlemsstaterna kan sänka det fastställda tröskelvärde för att säkerställa ett mer robust skydd av sin inhemska skattebas.

c) Avdragsnivå för fristående subjekt

Eftersom erodering av skattebasen och flyttning av vinster i princip genomförs genom för höga räntebetalningar mellan närstående företag ger artikel 4 medlemsstaterna möjlighet att föreskriva ett undantag för fristående subjekt från räntebegränsningsregelns tillämpningsområde, med tanke på att risken för skatteflykt är begränsad (dvs. subjekt som inte omfattas av internprissättningsregler).

d) Lånekostnader för lån som avtalats före den 17 juni 2016

För att underlätta övergången till regeln om räntebegränsning i direktivet mot skatteflykt ges medlemsstaterna i artikel 4 en möjlighet att föreskriva en klausul om undantag för gammal hävd som skulle omfatta befintliga lån i den mån som villkoren för dessa inte därefter ändras. Vid en efterföljande ändring skulle denna klausul inte vara tillämplig på höjningar av lånebeloppet eller förlängningar av lånets löptid utan begränsas till de ursprungliga lånevillkoren.

e) Lånekostnader för lån som används för att finansiera långfristiga offentliga infrastrukturprojekt i EU

Eftersom finansieringsarrangemang för långfristiga offentliga infrastrukturprojekt innebär ringa eller inga risker för erodering av skattebasen och flyttning av vinster kan medlemsstaterna undanta överstigande lånekostnader för lån som används för att finansiera sådana projekt från tillämpningsområdet för räntebegränsningsreglerna i artikel 4. För att utnyttja denna möjlighet ska den projektansvarige samt alla lånekostnader, tillgångar och inkomster finnas i unionen.

f) Ökad avdragsrätt för en skattskyldig som är medlem i en koncern för affärsredovisningsändamål genom antingen

f.1. undantagsbestämmelsen avseende eget kapital enligt artikel 4.5 a i direktivet mot skatteflykt, eller

f.2. regeln om företagsgruppens andel enligt artikel 4.5 b i direktivet mot skatteflykt.

Om den skattskyldige är del av en koncern för affärsredovisningsändamål kan koncernens skuldsättning på världsnivå övervägas för att tillåta större avdragsbelopp för överstigande lånekostnader. I detta avseende kan medlemsstaterna föreskriva att den skattskyldige får rätt att använda ett av två tillvägagångssätt.

Enligt det första tillvägagångssättet kan medlemsstaten fastställa regler för en undantagsbestämmelsen avseende eget kapital om att räntebegränsningsregeln inte ska tillämpas om den skattskyldige kan visa att förhållandet mellan det egna kapitalet och de totala tillgångarna är ungefär lika med eller högre än motsvarande förhållande för företagsgruppen.

Enligt det andra tillvägagångssättet kan medlemsstaterna tillåta skattskyldiga att dra av större belopp av överstigande lånekostnader på grundval av företagsgruppens totala skuldsättning på världsnivå gentemot tredje parter.

g) Medlemsstaten kan anta bestämmelser som innebär att man antingen

- g.1. utan tidsbegränsning rullar framåt överstigande lånekostnader som inte kan dras av under innevarande beskattningsperiod,*
- g.2. utan tidsbegränsning rullar framåt, och under högst tre år rullar bakåt, överstigande lånekostnader som inte kan dras av under innevarande beskattningsperiod, eller*
- g.3. utan tidsbegränsning rullar framåt överstigande lånekostnader och, under högst fem år, oanvänd räntekapacitet som inte kan dras av under innevarande beskattningsperiod.*

För att hantera volatiliteten när det gäller skattskyldigas lönsamhet kan medlemsstaterna tillåta att beloppet för de låneutgifter eller den räntekapacitet som inte dragits av kan rullas framåt eller bakåt. Det står medlemsstaterna fritt att införa en tidsfrist för sådan fram- eller bakåtrullning för att säkerställa en högre skyddsnivå.

h) Ställning i förhållande till finansiella företag

Även om det är allmänt accepterat att finansiella företag, dvs. finansinstitut och försäkringsföretag, också bör omfattas av begränsningarna för ränteavdrag, är det också vedertaget att dessa två sektorer har särskilda egenskaper som kräver ett mer skraddarsytt tillvägagångssätt. Eftersom diskussionerna på detta område inte var tillräckligt avgörande på internationell nivå och i EU-sammanhang var det inte möjligt att föreskriva särskilda regler för finans- och försäkringssektorn. Medlemsstaterna får därför undanta vissa finansiella företag som regleras på EU-nivå från tillämpningsområdet för artikel 4.

2.2. Regeln om kontrollerade utländska bolag

Enligt *regeln om kontrollerade utländska bolag* (artiklarna 7 och 8 i direktivet mot skatteflykt) hänförs inkomster från ett lågt beskattat kontrollerat dotterbolag eller fast driftställe till dess moderföretag eller huvudkontor. Moderföretaget eller huvudkontoret blir skattskyldigt för den hänfödda inkomsten i den stat där det är skattemässigt hemmahörande om den faktiska bolagsskatt som det kontrollerade subjektet eller det fasta driftstället betalat på sin inkomst är lägre än skillnaden mellan den bolagsskatt som skulle ha betalats för samma vinst i den inhemska skattskyldiges eller moderföretagets medlemsstat och den faktiska bolagsskatt som subjektet eller det fasta driftstället betalat i källstaten.

a) Beskattning av specifika inkomstkategorier (artikel 7.2 a) eller inriktning på inkomster som har avletts artificiellt till dotterbolaget eller det fasta driftstället (artikel 7.2 b)

Medlemsstaterna kan välja regler om kontrollerade utländska bolag som antingen är inriktade på specifika inkomstkategorier eller som begränsas till inkomster som artificiellt har avletts till dotterbolaget eller det fasta driftstället.

I alternativ A i reglerna om kontrollerade utländska bolag föreskrivs att vissa i förväg fastställda kategorier av outdelade passiva inkomster (t.ex. utdelningar, räntor, royalty och inkomster från finansiell verksamhet) i kontrollerade utländska bolag ska hänföras till den skattskyldige (moderföretaget/huvudkontoret). Inkomster som ska omfattas av alternativ A beräknas i enlighet med reglerna i den medlemsstat där den skattskyldige har sin hemvist och i enlighet med dess andel i det kontrollerade utländska bolaget.

I alternativ B föreskrivs att det kontrollerade utländska bolagets outdelade inkomster, från icke-genuina arrangemang som har genomförts med det huvudsakliga syftet att uppnå en skattefördel ska hänföras till den skattskyldige (moderföretaget/huvudkontoret). Allokeringen av kontrollerade utländska bolags inkomster ska beräknas i enlighet med armlängdsprincipen.

b) Vid tillämpning av alternativ A får medlemsstaterna utvidga undantagsregeln för verklig verksamhet till att omfatta även kontrollerade utländska bolag som är hemmahörande eller belägna i ett tredjeland som inte är part i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

För att iaktta EU:s grundläggande friheter föreskrivs i artikeln ett undantag för verklig verksamhet som syftar till att i unionen (och EES) begränsa reglernas konsekvenser till fall där det kontrollerade utländska bolaget inte bedriver verklig ekonomisk verksamhet. Medlemsstaterna kan utöka detta undantag till att även gälla tredjeländer.

c) Vid tillämpning av alternativ A får medlemsstaterna välja att inte betrakta ett subjekt eller ett fast driftställe som ett kontrollerat utländskt bolag om en tredjedel eller mindre av dess inkomster ingår i de fördefinierade inkomstkategorierna.

För att minska den administrativa bördan och efterlevnadskostnaderna får medlemsstater undanta vissa subjekt med låga vinster eller låg vinstmarginal som medför lägre risker för skatteflykt.

d) Vid tillämpning av alternativ A får medlemsstaterna välja att inte betrakta finansiella företag som kontrollerade utländska bolag om en tredjedel eller mindre av inkomsterna i de fördefinierade kategorierna kommer från transaktioner med den skattskyldige eller dess närstående företag.

För att minska den administrativa bördan och efterlevnadskostnaderna får medlemsstater välja att inte betrakta vissa finansiella företag som regleras på EU-nivå som ett kontrollerat utländskt bolag om en tredjedel eller mindre av inkomsterna i de fördefinierade kategorierna kommer från transaktioner med den skattskyldige eller dess närstående företag. Det beror på att sådana företag medför lägre risker för skatteflykt.

e) Vid tillämpning av alternativ B får medlemsstaterna från tillämpningsområdet för reglerna undanta ett subjekt eller ett fast driftställe

- e.1. med bokförd vinst på högst 750 000 euro och passiv inkomst på högst 75 000 euro, eller*
- e.2. vars bokförda vinst uppgår till högst 10 % av dess driftskostnader under beskattningsperioden.*

För att minska den administrativa bördan och efterlevnadskostnaderna får medlemsstater undanta vissa subjekt med låga vinster eller låg vinstmarginal som medför lägre risker för skatteflykt.

f) Bredare definition av ett kontrollerat utländskt bolag

Det står medlemsstaterna fritt att tillämpa ett bredare tillvägagångssätt än i artikel 7 vid definitionen av ett kontrollerat utländskt bolag, exempelvis att sänka tröskelvärdet för kontroll eller använda ett högre tröskelvärde vid jämförelse av den faktiska bolagsskatt som betalats med den bolagsskatt som skulle ha tagits ut i den skattskyldiges medlemsstat.

g) Användning av vita, grå eller svarta listor

När de införlivar reglerna om kontrollerade utländska bolag i sin nationella rätt kan medlemsstaterna använda vita, grå eller svarta listor över tredjeländer som sammanställts på grundval av vissa kriterier som anges i direktivet mot skatteflykt och som kan omfatta nivån på bolagsskattesatsen, eller använda vita listor över medlemsstater som sammanställts på samma grund.

2.3. Den allmänna regeln mot missbruk

Den *allmänna regeln mot missbruk* (artikel 6 i direktivet mot skatteflykt) inriktas på skattemissbruk som ännu inte har hanterats genom särskilda riktade bestämmelser och påverkar inte tillämpningen av specifika regler mot missbruk. Direktivet mot skatteflykt kräver att allmänna regler mot missbruk ska tillämpas på arrangemang som inte är genuina, eftersom den skattskyldige har rätt att välja den skattemässigt mest effektiva strukturen för sin kommersiella verksamhet. Vid bedömningen av om ett arrangemang ska betraktas som genuint kan medlemsstaterna beakta alla giltiga ekonomiska skäl, inbegripet finansiell verksamhet.

2.4. Regeln om utflyttningsbeskattning

Regeln om utflyttningsbeskattning (artikel 5 i direktivet mot skatteflykt) säkerställer att, när en skattskyldig flyttar ut tillgångar eller sin skatterättsliga hemvist från en medlemsstat, så beskattar den staten det ekonomiska värdet av en eventuell kapitalvinst som skapats inom dess territorium, även om denna vinst ännu inte har realiserats vid tidpunkten för utflyttningen. Vinsten beräknas på marknadsvärdet av de överförda tillgångarna vid tidpunkten för utflyttningen (baserat på armlängdsprincipen).

Inom EU är det nödvändigt att ta itu med tillämpningen av utflyttningsskatt och fastställa på vilka villkor den ska anses vara förenlig med unionsrätten. I sådana situationer har skattskyldiga rätt att antingen omedelbart betala det fastställda utflyttningsskattebeloppet eller att få anstånd med betalningen av skatten genom att betala den i delbetalningar under ett

visst antal år. Medlemsstater kan ta ut ränta på uppskjuten skatt och ålägga skattskyldiga att lämna en garanti som ett villkor för att uppskjuta betalningen av utflyttningsskatten om det finns en påvisbar och faktisk risk för utebliven uppbörd.

2.5. Regeln om hybrida mismatchningar

Regeln om hybrida mismatchningar (artiklarna 9, 9a och 9b i direktivet mot skatteflykt som infördes genom ändringsdirektivet) neutraliserar de skattemässiga effekterna av hybridarrangemang. Hybrida mismatchningar är skillnader mellan olika skattesystem som kan utnyttjas för att uppnå i) dubbel utebliven beskattning, ii) dubbla avdrag, iii) avdrag utan inkludering och iv) utebliven beskattning utan inkludering. Dessa mismatchningar kan leda till en erodering av skattebasen.

Direktivet mot skatteflykt innehåller regler för att motverka hybrida mismatchningar som uppstår mellan EU:s medlemsstater och med tredjeländer, inbegripet importerade mismatchningar, omvända hybrida mismatchningar och mismatchningar med avseende på skatterättslig hemhörighet.

Direktivet mot skatteflykt tillåter en viss valfrihet när det gäller tillämpningsområdet för vägran av avdrag i betalarens jurisdiktion under vissa omständigheter och undantagande från tillämpningsområdet för vissa hybrida mismatchningar som är ett resultat av en räntebetalning som gjorts enligt ett finansiellt instrument till ett närstående företag till och med den 31 december 2022.

3. Översikt över genomförandet

I detta avsnitt ges en översikt över hur medlemsstaterna har genomfört olika åtgärder enligt direktivet mot skatteflykt på grundval av undantagsbestämmelser, alternativ och olika tillvägagångssätt. Formatet och hänvisningarna i detta avsnitt följer avsnitt 2.⁶

⁶ Det antal medlemsstater som valt olika alternativ som anges i tabellen uppgår inte nödvändigtvis till 27, eftersom vissa medlemsstater ännu inte har införlivat alla åtgärder i direktivet mot skatteflykt. Dessutom pågår fortfarande kommissionens bedömning av de nationella genomförandeåtgärderna.

3.1. Räntebegränsningsregeln

Hänvisning		
2.1 a	30 % av EBITDA	Mindre än 30 % av EBITDA
	22	1
2.1 b	3 miljoner euro	Under 3 miljoner euro
	16	6
2.1 c	Undantag för fristående subjekt	Inget undantag för fristående subjekt
	9	18
2.1 d	Undantag för lån före den 17 juni 2016	Inget undantag för lån före den 17 juni 2016
	9	18
2.1 e	Undantag för lån för offentlig infrastruktur	Inget undantag för lån för offentlig infrastruktur
	16	11
2.1 f	Undantagsbestämmelse avseende eget kapital finns	Regel om företagsgruppens andel finns
	8	6
2.1 g	Alternativ g.1 med eller utan tidsbegränsning	Alternativ g.3
	20	1
2.1 h	Undantag för finansiella företag	Inget undantag för finansiella företag
	17	10

3.2. Regeln om kontrollerade utländska bolag

Hänvisning				
2.2 a	Tillämpning av alternativ A		Tillämpning av alternativ B	
	16		10	
2.2 b	Undantagsregeln för verklig verksamhet har utvidgats till att omfatta tredjeländer		Undantagsregeln för verklig verksamhet har inte utvidgats till att omfatta tredjeländer	
	10		5	
2.2 c	Undantagsklausulen avseende en tredjedel eller mindre av inkomsterna har genomförts		Undantagsklausulen avseende en tredjedel eller mindre av inkomsterna har inte genomförts	
	12		3	
2.2 d	Undantagsklausulen avseende en tredjedel eller mindre av inkomsterna för finansiella företag har genomförts		Undantagsklausulen avseende en tredjedel eller mindre av inkomsterna för finansiella företag har inte genomförts	
	5		10	
2.2 e	Undantagsklausul om låg bokförd vinst eller vinstmarginal finns		Undantagsklausul om låg bokförd vinst och vinstmarginal finns ej	
	7		3	
2.2 f	Bredare definition av ett kontrollerat utländskt bolag		Ingen bredare definition av ett kontrollerat utländskt bolag	
	17		10	
2.2 g	Vit lista	Svart lista	Vit och svart lista	Ingen vit, grå eller svart lista
	1	7	1	18

3.3. Den allmänna regeln mot missbruk

Det finns inga alternativ för medlemsstaterna eller särskilda tillvägagångssätt som används av medlemsstaterna för att införliva den allmänna regeln mot missbruk som behöver inkluderas i detta avsnitt.

3.4. Utflyttningsbeskattning

Såsom nämns i avsnitt 1.2 kommer översikten över genomförandet av utflyttningsbeskattning i medlemsstaterna att ingå i utvärderingsrapporten till direktivet mot skatteflykt.

3.5. Regeln om hybrida mismatchningar

Såsom nämns i avsnitt 1.2 kommer översikten över genomförandet av regeln om hybrida mismatchningar i medlemsstaterna att ingå i utvärderingsrapporten till direktivet mot skatteflykt.

4. Fullständigheten och förenligheten hos medlemsstaternas införlivande av direktivet mot skatteflykt

4.1. Åtgärder som kommissionen planerar för att säkerställa att medlemsstaterna genomför direktivet mot skatteflykt snabbt och korrekt

Såsom konstaterades i kommissionens meddelande *EU-rätten: Bättre resultat genom bättre tillämpning*⁷ från 2016 vidtar kommissionen olika åtgärder för att se till att medlemsstaterna tillämpar EU-lagstiftningen korrekt. Dessa åtgärder inbegriper i) dialog med och stöd till medlemsstaterna i deras kapacitetsuppbyggnad samt ii) genomförande av formella överträdelseförfaranden på grund av överträdelser av EU-lagstiftningen. Båda typerna av åtgärder vidtogs av kommissionen för att säkerställa att medlemsstaterna genomför och tillämpar det första direktivet mot skatteflykt korrekt. Kommissionen är skyldig att granska anmälningarna i **två steg**: i) anmälningarnas **fullständighet** och ii) de anmälda åtgärdernas **förenlighet** med direktiven.

4.2. Åtgärder för kapacitetsuppbyggnad vidtagna före tidsfristen för genomförande av direktivet mot skatteflykt

Under 2018 anordnade kommissionen ett seminarium med medlemsstaternas delegater för att diskutera de rättsliga frågor som uppstod under utarbetandet av genomförandelagstiftningen. Där behandlades frågor som medlemsstaterna i förväg hade lämnat in tillsammans med kommissionens experter.

4.3. Kontroller av införlivande och överträdelseförfaranden för underlåtenhet att anmäla nationella genomförandebestämmelser eller felaktigt införlivande av direktivet mot skatteflykt

Medlemsstaterna måste anmäla nationella genomförandeåtgärder inom de tidsfrister som anges i direktivet (den 31 december 2018 för anmälan av tre åtgärder:

⁷ EUT C 18, 19.1.2017, s. 10.

räntebegränsningsregeln, den allmänna regeln mot missbruk och regeln om kontrollerade utländska bolag).

Vid underlåtenhet att anmäla genomförandelagstiftningen kommer kommissionen på eget initiativ att inleda överträdelseförfaranden för underlåtenhet att anmäla de nödvändiga åtgärderna (strax efter den tidsfrist för anmälningar som anges i respektive direktiv). Tolv sådana ärenden inleddes (tio i januari 2019⁸ och ytterligare två i juli 2019⁹).

Fyra medlemsstater har för närvarande ännu inte helt uppfyllt sina skyldigheter att anta och anmäla införlivandeåtgärder.¹⁰ Åtta överträdelseförfaranden avslutades på grund av medlemsstaternas efterlevnad.¹¹

Kommissionen inledde dessutom överträdelseförfaranden mot de medlemsstater som underlät att anmäla nationella genomförandeåtgärder för utflyttningsbeskattning¹² och hybrida mismatchningar¹³, som skulle ha införlivats senast den 31 december 2019.

⁸ Formella underrättelser översändes till Belgien, Cypern, Tjeckien, Danmark, Grekland, Spanien, Frankrike, Lettland, Portugal och Förenade kungariket, följt av ett motiverat yttrande till Danmark i juli 2019 (se punkt 13 i Europeiska kommissionens pressmeddelande INF/19/4251 av den 25 juli 2019 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/inf_19_4251).

⁹ Formella underrättelser översändes till Österrike och Irland. Båda förfarandena avser underlåtenhet att anmäla nationella genomförandeåtgärder för artikel 4 i direktivet mot skatteflykt (räntebegränsningsregeln), följt av motiverade yttranden i november 2019 (se punkt 8 i Europeiska kommissionens pressmeddelande INF/19/6304 av den 27 november 2019 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/inf_19_6304). Båda länderna underlät att anmäla sådana åtgärder trots att kommissionen ansåg att deras räntebegränsningsregler före direktivet mot skatteflykt inte var ”lika effektiva”. Se kommissionens tillkännagivande *Åtgärder som anses lika effektiva som artikel 4 i direktivet om skatteflykt* (EUT C 441, 7.12.2018, s. 1).

¹⁰ Österrike, Danmark, Spanien och Irland.

¹¹ Ärendena mot Belgien, Cypern, Tjeckien, Frankrike, Grekland, Portugal och Förenade kungariket avslutades i juli 2019 (se punkt 13 i Europeiska kommissionens pressmeddelande INF/19/4251 av den 25 juli 2019 https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/sv/inf_19_4251) och ärendet mot Lettland avslutades i oktober 2019 (inget pressmeddelande åtföljde beslutet).

¹² Formella underrättelser översändes till Tyskland, Grekland, Lettland, Portugal, Rumänien och Spanien.

¹³ Formella underrättelser översändes till Cypern, Tyskland, Grekland, Lettland, Polen, Rumänien och Spanien.

4.4. Läget med avseende på kontrollerna av införlivandet

Tabell: kontroller av införlivandet av direktivet mot skatteflykt – läget i augusti 2020¹⁴:

Direktivet mot skatteflykt:	Reglerna om räntebegränsning, missbruk och kontrollerade utländska bolag		Utflytningsbeskattning		Hybrida mismatchningar (första tidsfristen)	
	Kontroller av fullständighet	Kontroller av förenlighet	Kontroller av fullständighet	Kontroller av förenlighet	Kontroller av fullständighet	Kontroller av förenlighet
Medlemsstat						
Belgien	OK	ÖF				
Bulgarien	OK					
Tjeckien	OK					
Danmark	ÖF					
Tyskland			ÖF		ÖF	
Estland	OK					
Irland	ÖF					
Grekland	OK	OK	ÖF		ÖF	
Spanien	ÖF		ÖF		ÖF	
Frankrike	OK	OK				
Kroatien						
Italien	OK					
Cypern	OK				ÖF	
Lettland	OK	OK	ÖF		ÖF	
Litauen	OK	OK				
Luxemburg	OK	ÖF				
Ungern						
Malta	OK	OK				
Nederländerna						
Österrike	ÖF		OK	OK		
Polen	OK	OK			ÖF	
Portugal	OK	ÖF	ÖF			
Rumänien	OK		ÖF		OK	OK
Slovenien	OK	OK				
Slovakien	OK	OK				
Finland	OK	OK	OK	OK		
Sverige	OK	OK	OK	OK		

5. Framtida arbete

Denna rapport är det första steget i utvärderingen av effekten av direktivet mot skatteflykt och ger en översikt över genomförandet av de tidigast tillämpliga åtgärderna enligt direktivet mot skatteflykt i medlemsstaterna. En övergripande utvärderingsrapport av åtgärderna enligt direktivet kommer även att offentliggöras, helst före den 1 januari 2022. Tidpunkten för slutförandet av en sådan övergripande utvärderingsrapport kommer dock i viss mån att vara beroende av behovet av att se över direktivet mot skatteflykt på grund av utveckling inom EU eller annan internationell utveckling när det gäller diskussionerna om att förebygga företags skatteflykt.

¹⁴ Förklaring av de förkortningar som används i tabellen: OK – kontroller av fullständighet/förenlighet har genomförts. ÖF – pågående överträdelseförfarande. Tom cell – pågående bedömning.